

ВАРНЕНСКИ НОВИНИ е вярният и
напълно провинциален ежедневник
ОСНОВАНЪ 1912 ГОДИНА
в администрация ул. „Мария Луиза“ № 41
Телефон: 23-23, 23-16, 25-90
Дневна служба: 23-23.
Главен редактор: ВЕЛКО Д. ЮРКОВЪ.

ВАРНЕНСКИ НОВИНИ

— „ВАРНЕНСКИ НОВИНИ“ е най-много
четения вестник в северна България
ТАРИФА по която „Варненски новини“ печат
ти реклами: за II и III страници по 2-50 лв. на
с.м., I и IV — по 3 лв. с.м. годишна и в
с.м. — по 60 лв. публикацията, официална на обя
вления по 2-50 лв. с.м., приетъски по 1 лв. на
думай в хрониката по 3 лева на гармоничен ред
АБОНАМЕНТИ: за година — 300 лева;
6 месеца — 160 лева. Годишният абонамент
включва в 600 лева.

Разделение между моторизирани части и студентки и студенти в центъра на съветската столица

Рим 6. Съобщенията
римските вестници
положението в Ру
представят послед
то за все по-натегна
Щурмови команди
в ГПУ не престанно
ршатъ арести на вид
политици и общест
ни лица.

„Журнале д'Италия
общава, че днес сж
минали 50 влака с
останти, заточени в
бирь.

Днес сж били изпра
ни в Сибирь и Ра
къ и Сокольниковъ,
ито щъли да работятъ
каменноуглената ми
въ Кеертингъ (?)

Пред да бъдат изпратени за Си
Радекъ е бил изправенъ отъ
яна прокуроръ Вишаски на очна
сж Бухаринъ, за да потвърди
своята в последния въ загворъ
на Сталинъ. Тъй като Радекъ въ
тъ Бухаринъ потвърдилъ това,
едничия, който страда отъ слабо
болнична кола въ затвора.

Споредъ една снощна телег
ма отъ Москва, на която мал
може да се вѣрва, въ мно
жваргали сж избухнали бу
ве. Десетъ хиляди студен
и студентки се опитали да
стигнатъ Червения площадъ,
неже органитъ на ГПУ не
гли да се справятъ съ де
странитѣ, комисарѣтъ на
грешитѣ работи изпратилъ
ещу тѣхъ моторизирани час
и, който ги спрѣли на единъ
дометъръ отъ Червения
ошадъ.

Ставало сбиване, при коетъ
студенти били убити и 150
неви.

Фанзивата на националистѣтъ
и Малага превзела неуспѣхъ.
юртата съпротива на републи
канцитѣ.

Париж 7. Споредъ после
нитъ сведения, получени
тъ И. п. ния, голѣмата на
ционалистическа офа зива
и Малага срещнала голъ
з и упорита съпротива
лъ стр на на защитници
и-републиканци.
Споредъ сведения отъ пра
вительствени източници, ре
публиканскитъ войски при
лалага, не само били от
жеснали нападениято на
ационалистѣтъ, но на мно
о мѣста преминали въ кон
тра нападение.

Сталинъ нѣма да падне, защото има задъ гърба си подкрепата на маршалитѣ и на войската

Споредъ нѣкои лондонски вестници, отношенията между Сталинъ и Ворошиловъ били отлични. — Правителството все
още е господар на положението, защото войската е съ него. — Безредицитѣ въ Москва станали поради липса на про
дукти. — Завчера е билъ извършенъ атентатъ противъ и очутия прокуроръ Вишински. — Атентаторитѣ сж укрили

Лондон 6. По поводъ на
стойчиво циркулиращитъ слу
хове, намѣрѣлия мѣсто въ ан
глийския печатъ за безреди
ци въ Москва, кореспон
дента на Ройтеръ съобщава,
че може да предаде подъ
най голѣма гаранция, че отно
шенията между Сталинъ и Во
рошиловъ били отлични.

„Морнинг постъ“ въ кореспон
денцията отъ Москва съобща
ва, че правителството е госп
дар на положението, защото
има задъ гърба си подкрепата
на маршалитѣ и войската.
„Дейли мейлъ“, като пота
рждава безредицитѣ въ Мо
сква въ работническия каа
рталъ, казва, че тѣ били пре

дизани на поради недо
волство срещу Сталинъ, а по
радѣ липса на продукти.
„Дейли експресъ“ съобщава
отъ Москва, че снощна е билъ
извършенъ атентатъ срещу
главния вземетъ прокуроръ
Вишински, който поддържалъ
обвинението въ последния
московския процесъ.
Атентатъ е билъ извършенъ

въ момента, когато Вишински
пхувалъ отъ Москва къмъ
едно отъ предградията му.
Атентаторитѣ сж хвърлили
бомба срещу автомобилъ,
който билъ разрушенъ. Вишин
ски, обаче, останалъ невре
димъ. Споредъ нѣкои слухове,
той билъ леко раненъ.
Атентаторитѣ не били запо
вани.

РУСКАТА ТРАГЕДИЯ

Русия преди революцията и днесъ. Левъ Толстой и неговата брошура
„Не мога да мълча“ противъ смъртнитѣ присъди. Владимиръ Иличъ
за графъ Толстой. Какъ Левъ Николаевичъ, ако бѣше живъ, би посрещ
налъ последнитѣ политически разпръскания въ СССР. Умръ Горки
уметъ и правдата. Кървавитъ потоци въ руската земя. Трагедията
на една велика страна.

Въ споменитъ си за Вла
димиръ Иличъ Ленинъ, Мак
симъ Горки преоца ни едно
мѣсто мнението на голѣ
мия болшевикъ за мжореци
отъ Ясна поляна.

„Толстой! Каква скала,
а? Каква колосилна фигура;
това е истинство. И знае
ли какво друго е чудесно въ
него? Това е неговиятъ сел
ски гласъ, неговиятъ селски
манталитетъ — въ него е
скритъ истинския селянинъ.
До този графъ, ние нѣмах
ме никакъвъ истинския селя
нинъ въ нашата литература.
Нито единъ. Съвсемъ я
сно е, че Ленинъ е билъ въз
хитенъ отъ физическата
сили на Толстой, отъ гласъ
му и отъ магията на него
во то перо. Но Иличъ ни
е и загиналъ за мислите
ля, учителя и философа.
Толстой! А еднакъ илте
ресенъ и цененъ е Левъ Ни
колаевичъ и като мисли
тель и като художникъ.

Въ 30-тъ години на своя
животъ, Толстой застава на
единъ идеенъ кръстопътъ. Той
е ималъ и слава, и богатст
ва, но липсвало му е душевно
спокойствие. Той е протръпъ
безмислието на живота, кой
то е водилъ до тогава.

„Ето — пише той въ своята
„Изповѣдь“ — ще дойдатъ о
лестъ, смъртъ и отъ мене ни
що не ще остане, освенъ въ
шъ, червенъ и прахъ. Работи
ми, каквито и да сж оили,
всички ще се забравятъ. Е, то
гава где е смисълъ?“ И Тол
стой разгръща страницитъ на
своя дневникъ. — животъ. Той
вижда навсѣкжде лжже, роб
ство и развратъ, а никжде зръ
но отъ проявена човшчина. И
разбира тогава, че хората сж
сбъркали пътя. Не такава е
била волята на оная, който е
изградилъ видения свѣтъ.
Толстой решава да прекара
остагъка отъ живота си по

човѣшки. И тогава именно
става въ душата му она иде
енъ проломъ. Тогава Толстой
стана вестителъ на едно уче
ние, което прехвърли граници
тъ на Русия и проникна въ
всички гънки на свѣта.

Да се живѣе разумно и чо
вѣшки, безъ неправди, лжже,
измами и убийства. Безъ на
силни и експлоатация. Тия си
разбирания той прокарва въ
всичкитъ си философски и ре
лигиозни писания. А въ бро
шурата си „Не мога да мъл
ча“, той се ооявя противъ
смъртното наказание, прилагъ
но тако начесто отъ царскитъ
правителства.

„Седмъ смъртни присъди:
две въ Петербургъ, една въ
Москва, две въ Рига. Четири
екзекуции: две въ Херсонъ,
една въ Вилно, една въ Оде
са. И това въ всѣхъ единъ
вестникъ И това трае не сед
мици, не месеци, не година,
а години. И става то въ Русия,
въ сжщата оная Русия, въ ко
ято народътъ смѣга, всѣки
единъ престъжникъ за неща
тникъ.“ (Изъ „Не мога да мъл
ча“)

Но времето препускаше сво
ята тройка изъ обширнитъ
руски степи. Последното зръ
но отъ броеницата на живо
та на ясно полянския мжорецъ
бѣше прехвърлено отъ ръцетъ
на смъртъта. Въ „матушк
а Русия“ се разиграхъ събития,
които промѣнахъ коренно сто
панско политическѣя и ликъ.
На държавната сцена започна
да дава своитъ спектакли
единъ новъ политически те
атъръ и интересно би било
да се знае, какво би казалъ
Толстой за онешнитъ раз
стрѣлвания въ Съветска Русия
и какъ Ленинъ би окачествилъ
бунтовщата се човшчина въ
мждреца Толстой?

Толстой, навѣрно, отново би
се провинналъ!

— Не мога да мълча предъ
редовно проявяващата се по
литическа жестокость. А Ле
нинъ, по всѣка възрастъ,
би си послужилъ съ новия
речникъ: Толстой! Каква воня
ща реакция, какъвъ кулашки
проповѣдникъ, какъвъ извѣт
рѣлъ дърдрѣко!
Но и двамата тия гиганти
сж покойници. Да не смуща
ваме тѣхното спокойствие! Тѣ
принадлежатъ на историята, в
ние искеме само да се спремъ
на последния политически про
цесъ въ Москва.

Безпримѣрна е трагедия
та на руския народъ. Единъ
ли има втора страна, въ
която да се е проявила тѣл
кова много братска крѣвъ.
Крѣва презъ времето на ца
ризма, крѣви и въ етозѣта
на пролетарската дикта
тура. Ако можѣхъ всички
крѣви да се събиратъ наед
но, то въ сърдцето на Ру
следъ IV-та страницъ

Негодуванието въ Съветска Русия

срещу крѣвнитъ саморазправи започва да избива въ крайности. Мно
гобройни саботажѣ. Разрушена фабрика въ Украйна. Съкратената пра
ктика на ГПУ се прилага усилно. Опасенията на безпристрастнитѣ
наблюдатели.

Варшава 7. Тукашнитѣ
вестници се научаватъ отъ
Москва следното:

— Въ разни части на
страната сж обалѣзани се
разни дейтвия на саботажъ
въ промишленитѣ заводи.

Ий сериозни сж саботажитѣ
въ Украйна. Подробни све
дения все още не могатъ да
се получатъ, поради строги
тъ мѣрки на властятъ, оба
че, все пакъ, знае се съ по
ложителностъ, че въ една
украйска фабрика станало
големо избухване, предизви
кано отъ саботажъ. Имъ 9
работници загинали и нѣколко
десетки ранени.

Голѣмата чистка върѣдъ
комунистическата партия,
заочнитъ още преди разст
рѣлването на Зичовица и
а угаритъ му, напоследъ въ
засиланъ още повече Пви
днитъ личности ще бждатъ
изправени на подждимата
скамийка презъ м. м. ртъ, за
когато се очива като под
сждими да бждатъ привлече
ни надъ 100 души, а съ ли
цагъ отъ второглѣно по
литическо значене се пос
гжва по съкратената пра
ктика на ГПУ.

Въ тѣмото дѣло като
общиятъ ще бжде призо
ванъ и сичѣтъ на Троцки —
Сергей Тюоца.

Въ Москва сж започнали да

пристигатъ съ стотици резо
люции отъ провинциалнитѣ
промишлени заводи, съ които
сж които се иска отъ съвет
ското правителство да се
справи съ троцкиститъ безпо
щадно и веднѣжъ за винаги.

Положението се смѣта за
твърде натегнато. Безпри
страстнитѣ наблюдатели смѣ
татъ, че правителството ще
може лесно да потуши евен
туалнитъ размирици въ Мо
сква, тъй като войската въ
столицата се состои отъ под
брани комунисти, обаче изка
зва опасенията си, ако без
редицитѣ се разпространятъ
и изъ провинцията. Общо взе
то, смѣта се, че до като во
дацитъ се избиватъ помежду
си, широкитъ народни маси
едва ли ще посмѣятъ да оти
датъ до крайности, но ако
правителството пристъпи
къмъ масови разстрѣлвания на
студенти, работници и селя
ни, както напримѣръ вчера въ
Москва, въ такъвъ случай из
ненадѣтъ не сж изключени.

Мисис Симсъ се жени

Сватбата ѝ сж бившия кралъ Еду
ардъ ще стане презъ априлъ

Лондон 6. „Дейли мейлъ“
съобщава, че венчавката на
бившия кралъ Едуардъ съ мис
сис Симсъ щѣла да стане
въ края на априлъ.

На 24 априлъ се очаква при
стигането на мисис Симсъ
въ замѣкъ „Енцесфелдъ“, при
Вие, кждего следъ нѣколко
дни щѣла да се извърши гра
жданския бракъ между двамата.
Вестника добавя, че на вѣн
чавката на бившия британски
влдетелъ щѣли да присѣтству
ватъ и двамата му по-малки
брата.

НАШИЯТЪ БЕЛЕННИКЪ

Кървавиятъ двубой Сталинъ-Троцки

Съветска Русия изживѣва една
трагични дни, които много на
помянатъ времето следъ велика
та френска революция. И руска
та революция изгълта най вид
нитъ си чеда. Единъ по единъ сж
отиватъ, разстрѣляни като пре
датели и шпиони, хората отъ
нѣкогашната гвардия на Ленинъ.
Не останала имена на стари ре
волюционери неопетнени и неок
каляни. Единствъ Сталинъ е
непогрьш и м. я политически
папа.

Единственъ несилниятъ диктаторъ
е вѣрненъ тълкувателъ на Марксъ—
Лениновото евангелие! Достанали
тъ—тъ сж вредители, заговорници
и убийци. О, колко лесно диктату
рата хвърля обвинения, какъ май
сторски изгрѣва сензационни при
знания и съ каква жестокостъ и
бруталностъ „се справя“ съ своитѣ
противници!

Въ центъра на борбитъ, които се
забелязватъ по върховетъ въ бол
шевишка Русия, стоятъ две вѣнчос
ти — Сталинъ и Троцки. Единиятъ
върховенъ разпоредителъ сж сжд
бнитъ на руския народъ, другиятъ
отдалеченъ съ хиляди километри
отъ своята страна — дава директи
ви и ръководи отдалече оппози
ционната борба. Единиятъ—генѣтъ
де на революцията, другиятъ—веч
ниятъ скитникъ на революцията. Два
врага, които се дебнатъ съ изваде
ни ножове.

Свѣтътъ следи съ погнуса онова,
що става съ Русия и се пита: на
кже отива Русия? Кой е пр въ
— Сталинъ или скитникитъ евреинецъ?
Кои сж революционеръ и кои пре
датели? А сензационнитъ съобщения
на пресата за поставяне подъ до
мащенъ арестъ на личности като
Бухаринъ, Литвиновъ, Литвиновъ,
Крупская и Раковски, обкрѣватъ
уметъ и на най голѣмитъ ста
линисти въ европейскитъ страни.

Въ съзнанието имъ пропѣлзва
съмнението:

— Тия хора нѣматъ при
сърдце интереситъ на руския на
родъ, а само ли да мислятъ за осво
бождението на свѣтовния проле
тариатъ. Борбата, кървавата борба,
която се води въ Русия между ста
линисти и троцкисти, е борба не на
идеи и принципи, а борба между
личности. Долен, срамна, карьерис
тична борба. А никой не знае на
колко мислятъ въ низинитъ, какво ми
сли широката руска маса. Никой,
защото нейната уста е запушена.

Едно е вѣрно: диктатурата,
болшевишка или фшистска, сж е
диктатура. Тя не може да тор
пи оппозиция. Тя не понася кри
тички и укори. Съ своитѣ про
тивници тя се справя бързо и
кърваво. Тя обезглавява и хора
безъ име, и хора съ заслуги, и
генерали, редници—всѣки единъ
който не стѣпва въ кракъ съ „ге
нералната линия“ на партията.

На всички ония, които сж опре
ли демократията и идеино флрту
ватъ съ диктатуритъ, ние казваме:
— Ето господа, вижте резулта
титъ! Вижете какъ една велика
славянска страна, попадала подъ
властта на диктатурата, се е
обърнала на една огромна човѣшка
смотобойна. Вижете и ако ви ха
ресва, пакъ работете за тържест
вото на диктатурата.

КОНТРОЛНИ БИЛЯРДИ
напълно усъвършенствувани по последната дама на техниката
Солидна, прециска и изцяла изработка, отъ ос
нованата презъ 1907 година фабрика
„ЛОНГОЗЪ“ на Владимиръ Христовъ-Варна
Цени конкурентни — леки изплащания.
Готови на складъ и по поръчка при „АТЛАНТИКЪ“ А. Д. — ВАРНА,
ул. „Царъ Борисъ“, № 16 — телефонъ № 21—02.

СОБСТВЕНЪ ДОМЪ
Първо Българско опетовно Строително
Освоително Сдружение, обявява на
Освоително опетителни, че подготвя отпуска
нето на XVIII-то заемораздаване въ най
близко време, независимо отъ предтоя
щия мендинентъ заемъ. Подредете
окончателно вноукитъ и дѣловия
капиталъ.
УПРАВЛЕНИЕТО
12170-1

Все още има честна хора
Намѣрената чанта въ която имало
6000 лв и единъ лотарейнъ би
летъ, който печели 10,000 лв.

София 7. Д. К. Чобановъ,
сдържателъ на млѣкарница
„Горѣ Толстой“, на булевардъ
Д-дуковъ, занесълъ въ 6 по
лицейски участѣкъ една чанта
къ която имало 6,000 лв. и нѣ
колко лотарейни билети. Пре
двѣйки чантата, Чобановъ съ
общилъ, че тя може би е би
ла забравена отъ непознатъ
посетителъ който не знее кж
де да търси своята чанта.
Чобановъ едва вчера забе
лѣзалъ чантата, която въ сж
чностъ стояла въ млѣкарницата
повече отъ два месеца. Чоба
новъ търсилъ едѣкъ въ чан
тата, а вмѣсто това намѣрилъ
6000 лева пари и лотарейни
билети.
Груловия нечлникъ на 6 по
лицъ участѣкъ Банковъ си спо
мнилъ, че при него неотдавна
сж сжвилъ лицецо Филипъ
Джисевъ, отъ тетевенско, който
му се оплакалъ, е изчезнале
чантата му съ пари и лота
рейни билети.
Оказало се, че единъ отъ
билетитъ печели 10,000 лв.,
а другъ — 500.

Г-ца Катя Мачкова
— и —
Г-въ Мичко Пенчосковъ
(техникъ-строителъ)
СГОДЕНИ 6. II. 1937 година
Варна Дѣново-Варна

Болиндеръ-Мунктелсъ
ШВЕЦИЯ
за параходи, геми и лодки,
мотори стабилни,
за въшидба, оранъ и сж
гума за транспортъ
и всички видове дѣвозодѣлски машини
оригинални фабрични цени
при клона на фабриката: **МУНКТЕЛСЪ** АКЦ. Д. ВО. София
пл. Бачски № 8

† Маестро Георги Атанасовъ

Днесъ се извърши въ София погребението на пренесеният от Италия кости на нашия най-голям, най-популярен и най-известен композитор — бащата на нашата опера — Маестро Георги Атанасовъ.

Малко сж имената, както това на Маестро Атанасовъ, свързани съ българското музикално творчество, които се произнасят у насъ съ заслужена почит и които въ още по-голямо право могат да се запишат въ страшиците на нашата много млада история на музиката.

Той е роденъ въ 1882 год. въ гр. Пловдивъ и още като дете е останалъ сиракъ. Вуйчо му, тогава младъ подпоручикъ, въпреки своите оскудни сръдства, се загрижва за неговото образование и виждайки неговия голямъ музикаленъ талантъ го изпраща да следва въ музикалното училище въ Букурещъ. Маестро Атанасовъ е билъ тогава на 14 години. Следъ успѣшното завършване на Букурещкото музикално училище, вуйчо му го изпраща въ Пезаро (Италия), да продължи образованието си въ тамошната консерватория, основана отъ Росини. Тамъ той е училъ композиция при известния италиански композиторъ Пиетро Маскани. Следъ три годишно престояване тамъ, завършва консерваторията съ отличито — „маестро“.

Връща се въ България, въ прѣки възможности да остане да работи въ Италия и почва своята кариера въ Пловдивъ, родния си градъ, като помощникъ воененъ капелмайсторъ. Следъ това бива назначенъ като титуляръ капелмайсторъ въ 28 п. полкъ въ Карлово. Тукъ започва и композиционната дейностъ на Маестро Атанасовъ съ аранжирания на китки отъ български и детски пѣсни. Следъ две години той е билъ премѣстенъ въ Пловдивъ въ 21 пех. полкъ. Тукъ, при много по-добри условия, Маестро почва да развива по-голяма дейностъ. Въ 1909 г. той композиралъ първата своя детска оперета — „Болния учителъ“, следъ това и втората такава — „За птички“. Следъ голямия успѣхъ на тия свои две детски оперети е създава първата своя опера — „Бориславъ“ (1910 год.) Следъ това се зареждатъ редица негови творби, между които и детската оперета — „Самодивско изворче“.

Въ 1914 г. той е билъ премѣстенъ като капелмайсторъ на гвардейската музика и струненъ оркестъръ въ София. Тукъ той освенъ като капелникъ, се проявява и като вещъ диригентъ съ своите популярни концерти (98) посредствомъ които той запозна нашата публика съ творенията на голѣмитъ майстори.

На музикалното възхищение на Маестро Атанасовъ се дължатъ редица ценни творби, между които съ оперитъ му: — „Гергана“, „Цаѣта“, „Зануцъ лѣта воденица“, „Косера“ и „Алцея“, представени съ го-

лямъ успѣхъ на сцената на Народната опера. Всѣки познава и неговитъ детски оперети: — „Болния учителъ“, „Самодивско изворче“, „Малкиятъ герой“, „Златното момиче“, „За птички“, редица военни маршове, военни пѣсни, детски пѣсни, художествени пѣсни, хорове, кантати и др.

Всички творения на Маестро Атанасовъ сж характерни или преди всичко съ техния националенъ колоритъ. Либретата му сж на български исторически и битови теми, а музиката му има за изворъ нещата тѣхъ разнообразна и богата родна пѣсенъ. Като диригентъ, Маестро Атанасовъ сжще има исторически заслуги въ музикалната дѣло у насъ, съ своите популярни концерти, като съ тѣхъ тури началото на симфоничнитъ концерти у насъ и спомогна много за издигането на музикалната култура. Нѣколкогодишното му диригентство въ Народната опера бѣше значителенъ етапъ по пътя на неиното издигане. България изгуби въ неговото лице единъ отъ най-големитъ си композитори.

Д-ръ К. Тодоровъ

Дребни вести

— Наследниците на Базилъ Захаровъ сж разочаровани отъ наследството, оставено отъ него, тъй като възлизало, споредъ изчислената на вѣщитъ лица, „само“ на 850 милиона лева. Тѣй като наследниците били много на брой, не били твърде доволни отъ това, което ще имъ се падне. Намѣрили, та примѣрили!

— Градъ Келандоръ, въ който живѣе прочутата канадска „петорка“ е билъ посетено до сега отъ 500 000 души туристи. Отъ тѣхъ 150 000 души сж дошли извънъ предѣлитъ на Канада. Десетъ голѣми хотела въ тоя градъ сж постоянно препълнени. Всѣки, който желае да види петорката, плеще известна входна такса, а освенъ това почти всички туристи имъ носятъ и различни подарѣци. Единъ остроуменъ канадецъ започналъ да продава „рѣчни камъчета“, съ които сж си играли, споредъ неговитъ увѣрени, канадската петорка. Жени въвръщатъ, че тия камъчета притежаватъ чудотворната сила да помагатъ въ брака „за деца“ и се трупатъ да си купуватъ отъ тѣхъ.

— Въ околноститъ на френското село Алвинякъ едно стадо овце, минавайки край една изоставена камена кариера, се натъкнали на нѣколко динамитни патрона. Овцетъ прегизнали обивката и излязи динамитъ, който не избухналъ, но почти цѣлото стадо загинало отъ отравяне.

— Властитѣ въ Германия отказали да устроятъ тая година обичайната „Изложба на породици добитѣкъ“. Причината за това е, че въ страната фуражътъ за добитѣкъ е недостатъченъ и заради това добитѣкъ не е въ много добро състояние.

Еднодневка

Прости истини

Навредъ по свѣта се спори коя е най-справедливата държавна организация — републиканската, монархическата, авторитарната или свѣтската — навредъ се водятъ борби, лѣятъ се кѣри, рушатъ се ценности. Навредъ ние виждаме републики, монархии и диктатури, но никде не срещаме справедливостта, мирното развитие и взаимопомощта. И въ Свѣтска Русия, въ монархическа Албания човѣкъ за човѣкъ е вѣкъ. И въ императорскъ Япония, и въ авторитарнитъ държави правото е на страната на по-силнитъ. А Платонъ виждаше цѣлата на държавата въ справедливостта, Аристотелъ въ различното съжителство, а споредъ Хегелъ, държавата е най-висшия изразъ на най-съвършенъ и обективенъ моралъ.

Въ стремитѣ за господство и просперитетъ, не сж ли забравили основнитъ си цели днешнитъ модерни държави?

Пиръ на два пѣти разбилъ римлянитъ, но и овата пѣти сж такава забул, щото извикалъ: „Още една такава победа — и азъ съмъ изгубенъ“.

Ето една истина, която не иска да разбератъ днесъ много държавници. Всички се готвятъ за война и на всички се иска да бѣдатъ победители. Каква голѣма измама! При една бѣдаща война ще има само победени и напълно разорени народи. Пиръ е казалъ една истина, но хората не обичатъ да поддържатъ приятелски връзки съ истината и сж я прогонили далечъ отъ себе си. Горко на заслѣпенитъ народи. Тѣхнитъ бѣди ще бѣдатъ толкова по-големи, колкото по-далечъ отъ тѣхъ сж истината и разума.

Диогенъ, когато разбойници искали да го продадатъ, казалъ: „Кой ли ще поиска да си купи учителъ“?

Отъ времето на Диогена до сега сж се изминали хиляди години. Но нѣкава промѣна въ главитъ на хората не е настъпила. Днесъ всѣкой е готовъ да учи другитъ и никой никога не ще признае, че самъ се нуждае отъ учителъ. Нѣма що, професорски вѣкъ!

Веднѣжъ Сократъ съзрѣлъ единъ глупецъ, че се гордѣе съ новитъ си дрехи. Великиятъ атинянинъ се приближилъ до него и му казалъ, соейки костюма му.

— Знаете ли, че това го е носила овца и пакъ овца го е надѣнала? Много вѣрни! И подъ най-лескавия цилиндъръ овцата глава си оставя овца. Примѣритъ сж много. Огледайте се около себе си и ще видите много сж овецъ въ копринени одеяния и закичени съ павлови перѣ.

Тоню Бербата.

Плодово-зеленчуково тържище Варна

Съгласно заповѣдта на господинъ кмета, отъ понедѣлникъ 8 януарий, 6 ч. сутринтъ се открива на пазарния площадъ плодово-зеленчуковата борса. Тамъ ще ставатъ задължително всички покупки продажби на всички видове плодове и зеленчуци подъ контрола на общинската властъ. Канцеларията на плодово-зеленчуковата борса се помѣщава при зеленчуковитъ магазини на пазарния площадъ, срещу пожарната команда.

ПЕЧАТНИЦА „НОВИНИ“ ПРИЕМА ПОРЪЧКИ ЗА ВСИЧКИ ВИДОВЕ НАЦИОНАЛНИ ФОРМУЛЯРИ, КНИГИ, БРОШУРИ, ВѢСТНИЦИ, СЛЪСНИКИ И ПР.

НАУЧНО И ЗАБОВНО ЧЕТИВО

Лѣкуване на запекъ

При лѣкуване на запекъ, безразлично отъ какво е билъ причиненъ, трѣбва да имаме предъ видъ нѣколко обстоятелства.

Болниятъ трѣбва да води редовенъ животъ, да се предпазва както отъ умствена преумора, така и отъ заседналъ животъ. Нѣкой спортуе сж твърде полезни противъ запекъ, тѣй като доставятъ изобилно движение на коремнитъ мускули — това сж, преди всичко, яздене велосипедъ, гребане съ лопати и др. Найдостъпно отъ всичко си оставя обаче, ходенето пеше.

Болниятъ трѣбва да полага всички усилия да причини червата си да се раздвижаватъ точно въ едни и сжщи опредѣлени часове. Най-пригодно за тая целъ време е сутринъ следъ закуската. Съ търпение и упорити усилия, червата могатъ да се приучатъ. Неуспѣхътъ не бива да отчайва болния, тѣй като приучаването на червата не може да дойде изведнажъ или за нѣколко дни, а е потребно да се постои на седмични, дори и месеци.

Отъ голѣма важностъ е каква храна се употребява и въ какви количества. Нѣкой страда отъ запекъ, именно поради преяждане. Въ такъвъ случай трѣбва да се намали месото, яйцата, червеното и черното вино, шиколоетъ. Прѣсно млѣко на запеченостъ се па-

ва въ ограничено количество. Киселото млѣко, напротивъ, сж твърде полезно.

Вегетарианската храна е твърде полезна въ борбата противъ запекъ.

Твърде важно е храната да се дѣли добре да се размѣсва добре съ плунката и храненето да става въ едни и сжщи часове.

Много полезни сж медътъ, сладката, изобилни питиета. Който има лениви черва да яде повече зеленчуци богати на целулоза, освенъ това черъ хлѣбъ, ржженъ хлѣбъ, прѣсни плодове, студени питиета, захаръ, прѣсно масло, подправки въ ограничено количество. Тестенитъ, напротивъ, не принасятъ полза.

Винаги е за предпочитане, който има упоритъ запекъ, да отбѣгва лѣкарства, а да опита всички природни сръдства — спортъ, движение, промѣна въ начина на хранене, приучаване червата къмъ движение въ опредѣлени часове и тѣмъ подобни, а къмъ лѣкарства да се прибѣгва само въ краенъ слу-

Видоветъ по земята

Често пжти сме челн вѣстниците и списанията, които не сензационни статистики дове гадини и животни, които населяватъ земята.

Единъ германски ученъ, рпеливъ, както всички германци, се заелъ да установи тоя провѣрени статистически данни въ това отношение и какво намѣрилъ:

— Растителното царство броява общо 150 000 вида а животинското царство (въ вода и на земята) 400 000 вида. Насѣкомитъ възлизатъ 280 000 вида, птицитъ — 130 000 вида, риби — 13 000 различни виде, зми — 1 640, паяци надъ 2000 вида.

чай, ако всичко останало не било доволителенъ резултатъ, което е действително много рѣдкъ случай. Повечето природни сръдства сж дължи не на тѣхъ вина, а на това че не сж ги прилагали внимателно на достатъчно усърдно и тѣмъ ливо.

Д-ръ Н.

Безплатнитъ трапезарии

въ Варна. Годишното събрание на братството. Отчетитъ. Изборъ на нови членове. Храна за беднитъ деца.

Тази сутринъ се състоя общото годишно събрание на братството за издържане безплатнитъ ученически трапезарии въ града ни.

Присъствуваха по вѣчето отъ членоветъ между, които и пом. кмета г. Борлаковъ. Председателя на братството г. Даскаловъ откри събрание то и даде отчетъ за дейността на трапезаринтъ за време отъ 15 септември 1935 година до 31 декември 1936 година.

Споредъ отчета трапезаринтъ сж били открити на 3 ноември 1935 г. сж 300 ученици а презъ 1936 год тѣ достигатъ на 1276 ученици.

Децата сж получавали храна въ петъ трапезарии: централнитъ трапезарии и училищата „Св. Караджо“, „Царъ Симеонъ“, „П. Р. Славейковъ“ и училището Арабджикеевъ. Единъ обѣдъ е струвалъ 2 95 лева.

Постъпили сж следнитъ по-крупни суми въ касата на братството: отъ фонда за обществено подпомагане 315 000 лева, отъ Варненската община 327 11 лева, отъ Варн. Популярна банка 10 000 лева, дарения отъ частни лица 42 763 лева, и разни други на общата сума 235 377 лева или всичко 635 851 лева.

За сжщия периодъ отъ 15 септември 1935 г. до 31 декември 1936 г. сж изразходвани 477 706 лева.

Отчета си г. Даскаловъ за-

върши съ думитъ:

— Дѣлото на безплатнитъ трапезарии трѣбва да бѣде близко до сжщето на асѣ български граждани. Защо то само така ще се гарантира е д н о здраво поколение гаранция за успѣхъ на Родната.

Дѣдоха сжщо отчетъ на братството г. З. Йордановъ и председателя на комитетъ г. Котаровъ.

Следъ отчетитъ и станаха разисквания председателя на братството г. Даскаловъ отъ новата програма, дейността по изхранването на деца презъ 1937 година.

На края се пристъпи къ изборъ на 7 действителни четири запасни членове за правителния сѣветъ, 4 действителни членове за контролния сѣветъ.

Панахида за Пушкинъ въ Варна

По случай 100 годишнитъ отъ смъртъта на великия руски и общославянски поетъ Ал. С. Пушкинъ, тази сутринъ въ 11 часа се отслужи панахида въ руската църква „Св. Атанасъ“.

Панахидата се отслужи отъ протоиерей епископъ Андрей протосингелъ Дзеновъ, съ участие на рускитъ свещеници. Храмотъ бѣ п ъ л ъ н ъ съ богомолци, дошли да почетатъ паметта на този великъ синъ на руския народъ, който остави едно гране духовно богатство на цѣлия културенъ сѣвъ.

ПЕЧАТНИЦА „НОВИНИ“ ВАРНА ПРИЕМА ВСѢКАВЪ ВИДЪ ПОРЪЧКИ ЗА ПЕЧАТАНЕ.

ЧОВѢКЪТЪ, който разтърси Африка

или възстанието на дѣрвишитъ въ Суданъ

(отъ генералъ А. А. Исковъ)

(25)

Прев. д-ръ К. Сараковъ

то на поговорката, която гласи: „Който е много живѣлъ, той знае много“, но, въпреки това, горещата му кръвъ не се помирява съ вѣчната проповѣдь за търпение.

Той иска да действа безъ всѣко отлагане, да види още сега главата на предателя предъ краката си. Мадни познава началника на черното знаме и не за прѣвъ пжтъ той укротилъ гнѣва му. Ако бѣше той далъ свобода на действа на своя любимецъ, сигурно дѣлото щѣше да трѣгне по другъ пжтъ. Абдулахъ искаше отдавна да нападне Картумъ, но това значеше да се пролѣзе изливина кръвъ. Мадни дочака да се усмири буйниятъ халифъ и следъ това му каза:

— Накажи го, но нѣма да го убивашъ. Не се знае, може би ще дойде време да ни бжде полезенъ. После плесна съ ржце и въ колибата влѣзе единъ отъ прислугата. Да се

явятъ халифитъ и сждитѣ! Съветътъ почна. На разглеждане е сложенъ въпросътъ за Картумъ: да се усили ли обсадата на крепостта или да се почне нападението — Предъ видъ на това, че е възможно самъ Гордонъ да предприеме едно нападение, за да се освободи отъ обсадата.

Докато съветътъ заседаваше, Слатинъ едва се задържахъ въ колибата си. Какво ли му лоши идния моментъ? Дали ще го изпатятъ при Гордона, или пакъ го подозиратъ въ предателство? Какво ли го очаква — свобода и следъ това борба съ чернитъ или пакъ сждбата му е опредѣлила да се бие срещу по-раншия си началникъ? Часоветъ минаватъ и Слатинъ живѣе между напѣната и смъртния страхъ. Найсетне съветътъ се свърши. Халифитъ напускатъ ренкубата на пророка. Минаватъ часове, а Мадни още не прѣща да го

викатъ. Черната нощъ покри лагера. Пленникътъ пада отъ умора. Тежъкъ сънъ го налегне. Той спи дълбоко и въ сѣня си вижда отвратителното лице на първия халифъ.

„По-бързо, по-бързо“, вика пратеника на Абдулахъ, и рита съ крака си Слатина, който не може да се събуди. „Бързо, че халифътъ не обича да се шегува“, проодѣ лжа въ деветъ и к а пратеникътъ. При тия думи Слатинъ скаче, облича се набързо, претасва ножъ си, взема копиего и трѣгва къмъ палатката на халифа.

„Халифътъ излѣзе“, — отговарятъ хората, които пазятъ палатката на халифа, той отиде при Абу Ангия, тамъ ще ви чака“.

Следъ поражението на Хиксъ Абу Ангия е на почитъ отъ странъ на първия халифъ и затова Слатинъ не се чуди, че Абдулахъ е отишълъ тамъ. Но какъ значи това късно посещение? Часътъ е три, а Абдулахъ обича рано да си ляга.

Съ стиснато сърдце тѣй се отправилъ къмъ колибата на Абу Ангия и изтърпял, когато влѣзе въ нея, въ сръдната на ко-

го гореше огънь. Още не се съвзвелъ отъ изненадата, и две черни фигури се хвървиха върху му, обзоржикъ го и събозанъ го свалиха на земята. Ужасъ го обхвана, когато едно нажежено желѣзо приближило до лицето му. При зори Слатинъ се намѣри въ една отъ стѣнитъ на затвора. Всѣко помръдване му причиняваше ужасни болки. Тежка желѣзна верига бѣше увиснала на шията му. Крайщата на веригата бѣха свързани за краката му. Той лежеше на голата земя.

Презъ нощта на 12 ноември, 1884 година

Губернаторътъ на Суданъ ежденно дежуреше. Щомъ се мръкне, и Гордонъ ще се изкачи на терасата на къщата си, отгдето наблюдаваше въ далечината. Той не можеше да схване безпричинното на ориенталцитъ. Въко посещение на форта, съ когото и да е, го силно безпокоеше, защото, въпреки всички заповѣди да не се допуска никой, въпреки всички заплюшвания и наказания, посещенията продължаваха. По улицитъ и въ крайнитъ квар-

тали на гредя сновеха предатели и шпиони.

Много отъ семействата сж въ връзка съ избѣгацитъ въ лагера на Мадни свои членове. Гордонъ е много милостивъ, за да изгони нещастнитъ жени и деца на тия бѣгълци вънъ отъ крепостта. Тѣ ще загинатъ въ пустинята. Често той изпада въ отчаяние и се пита: „Що камамъ азъ?“ Защо се гриже за тия чужди на мене хора? Много пжти го налита мисълта, да се качи на единъ отъ парадитъ и се освободи отъ всички грижи и страдания, но веднага се съвзема и изпъжда тая лоша мисълъ отъ главата си. „Не, ти още не си изпѣлнилъ своята задача, тебѣ е възложено да запазишъ честѣта на Англия и не може и думѣ да става за компромисъ. Едно е решението: сждбата на Картумъ е и твоята сждба. Съ Картумъ ще живѣешъ ти, съ него ще загинешъ“.

Презъ тая нощъ Гордонъ е малко по-добре разположенъ. Вечера пристигна въ Картумъ единъ отъ вѣрнитъ му араби и му донесе известие че му е изпратена въ помощъ една ек-

спедиция, която наближава. Гордонъ възнаградилъ човѣкъ добре, даде му нужнитъ напѣвления и го изпрати обратно. Той му даде и следнитъ бележки: „Имамъ около 10 000 души, съ които най-късно до края на януарий мога да задържа Картумъ“. Гордонъ сж сигуренъ, че тая бележка ще се предаде на началника на експедицията и ще постигне желаната задача. За жалостъ тоя вѣренъ човѣкъ биде уловенъ, убитъ и бележката взета, за да се предаде гдето трѣбва. Въ два часа посрѣдъ нощъ Гордонъ напусна поста си.

— Офали, да лѣгаме, нѣмаше отсъ.

Голѣмата стѣнка на американскитъ пристанищни риботници, която трае вече нѣколко месеца и причини американското народно стопанство щети за около 1 милиардъ лева, изглежда наскоро ще бжде приключена съ бирателство между работниците.

Четете „Новина“ — Варна

КИНО РАЯКОВЪ

ОТ УТРЕ ПОНЕДЕЛНИКЪ ВЕЧЕРЬ ТЪРЖЕСТВЕНА ПРЕМИЕРА
ВЕДНАГА СЛЕДЪ СОФИЯ
КОЛОСАЛНИЯ ФИЛМЪ

ВЪ СЛУЖБА НА ЦАРЯ

с ПИЕРЪ РИШАРЪ-ВИЛМЪ
Големият артист познат от филмите „Съдба“, „Московски нощи“ и пр.

и ВЪРА КОРЕНЪ

— гордостта на „Комеди Франсезъ“, Големия дворцова драма от времето на „Царска Русия“.

Романтична любов на една опасна жена, натоварена на извърши атентат в Петербургския дворец, в отълкновение с няколко стихии:

Зовът на сърцето, любовта към родината, ревността на изоставената любовница, заслуженото на конспирацията! Жажда за отмъщение. Богата музика. Грандиозна постановка

Предварителна продажба на билети от днес.

Въ Варненската държавна болница

Из павилионите на болницата. Гржи за народното здраве. Пъща които бодат. Силата на медицината. Вечното и временното. Животът продължава. Изора на красота и сила е здравето.

Най-лесно може да загубим здравето си, но тежко можем да го възстановим.

Здравото е, което предава физическа и духовна мощ на човека.

И затова във всички културни страни се води жестока борба срещу всички болести и епидемии.

Няма нищо по-тежко от това да посетиш един град или едно село, да видиш много красиви построянки, а да не намършиш нито една болница, или най-малко една амбулатория.

А из хубавата българска земя има много села, където не само че няма болница и амбулатория, но не можеш да намършиш дори една таблетка хинин или аспирина.

В миналото, когато живяхме под знака на партизанските борби, имало е случаи за един аспирина или хинин да се разиграват най-трагични сцени из селата: тръбвало е просто да се иде от селото в града, въ студ и мраз, за да се купи нужния аспирин или хинин.

А недей Боже, да се погърси лекар или фердшал.

Народът въ тези дни проси и чисто загива без лекарска помощ.

В нас последък се електрифицират селата, прави се много и за тяхното благоустройство, но паралелно с това трябва да се положат и енергични грижи за здравето на селското население.

Налага се също да се построят и още няколко санаториума, а и да се разреши вноса на необходимите специални медикаменти от чужбина въ нас.

Защото има вече подобни случаи: необходима е специална инжентрия, обикновено в аптеки, но такава няма.

При това положение трябва да се иде с веролявност въ чужбина за да се вземе необходимото и се спаси живота на болни. А това могат да си позволят само онези, които имат достатъчни средства.

Какво биха направили въ случая бедните, онези, които нямат възможност дори да повикат лекар?

Преди известно време добър гражданин ми каза следното:

— Въ нас се позволява много на разни части за радио апарати, но не позволяват този на някои тъй необходими медикаменти. Не знаем, може би тъй и нарочно да не се доставят. Нали трябва да се насърди радното... Имат ли дума компетентни... И събеседник ми добави:

— А народа може да живее без радио апарати, но не може без ония медикаменти, необходими да запазят живота и здравето му... Защото човешкото щастие се крепи на две неща: здраво тяло и здрав дух.

Из павилионите на болницата. Впечатленията ми от Варненската държавна болница са най-добри.

Видях усилията на управата на сжщата: при

най-оскъдни средства, са постигнати големи резултати.

Но, чувства се, че трябва по-голяма подкрепа от страна на държавата.

Защото въ този лечебен институт намират годинско лекарство за болестта си състоици човешки същества.

И трябва да се посети болницата, да се погледне обективно на всичко, за да се разбере колко много грижи и труд се полага за болните.

Навъртъ виждаш с а м о едно: желание да се помогне на страдащите, енергична борба с мъртвота и тревога да възтържествува живота. И ако нъкога мъртвота победи, то тук наречете го, както щете: повела на съдбата, нещастна ория, но никога недейте мисли, че не е направено всичко възможно да се спаси болния.

Силата на медицината.

Разговаряхъ с много болни, всички сж доволни от режима и грижите, но и всички признават, че подкрепата на държавата е недостатъчна.

Режимът въ цѣлата болница, както и въ дава павилиона, където се лъкува хирургическата туберкулоза е много резултатен.

Състоици същества влияят въ тези два павилиона, убити, гротхнали от тороза на тежката болест и излизат здрави и съ въра въ живота.

Имало е случаи да бъде докаран нъкой свитъ на къло или пъкъ съ патерици и да напусне отѣлението изправен, бодър, хвърлил патериците.

Въчното и временното

Обиколехъ цѣлото хирургическо отѣление, където се лекуват заболяли отъ най-различни болести. Проникнахъ и въ другитъ отѣления.

Пои влизането ми въ всъки новъ павилион, където въждахъ изтощени, страдащи човешки същества за менъ ставаше все по-ясно и по-ясно, че човешкото тяло е тленно и въкога изложено на различни изненади.

Наистина, колко е трагична съдбата на човѣка!

Днес си снахъ съ красиво тяло на истински Аполон или Венера, а утре се загнъди въ организма ти нъкаква болест и се превърнешъ на развалина на човѣкъ.

И тази е най-тежката трагедия на човешкото битие: въччи съформитъ въ изкуството, но не и формитъ на човешкото тяло.

Въччи се ценкоститъ на духовния свѣтъ, но не и физическия. И наистина, какво би станало ако не съществуваше, изобщо никаква медицинска наука?...

Човѣшкиятъ организъмъ се нуждае отъ предпазване и подкрепа. Затъа трѣба преди всичко да се строятъ лечебни институти.

Зимната вечеръ започна да проваля и азъ трѣбваше да

ХРОНИКА

Директора на курортното стопанство г. Алексиевъ, тези дни ще замине въ София, въ свързка съ проспектите на бѣл гарски езикъ, които се печатат въ държавната печатница.

Нашиятъ износъ въ гърция презъ изтеклата година се е състоялъ главно отъ овчо месо, памучно семе, сено, фий, бобъ, царевица, свини и едъръ добитѣкъ. Изнесени сж отъ 1 янврий до края на ноември, 1936 година презъ варненско пристанище 3,305,871 кгр.

Отъ горнитъ ертикули, 165 свини и 312 глави едъръ добитѣкъ.

Концертътъ на савиятъ съгражданинъ Савъ Савовъ, който се състоя завчера въ Военния клубъ въ София, миналъ при незапомненъ морален и материаленъ успѣхъ. Публиката, следъ свършването на концерта въ продължение на повече отъ 15 минути е аплодирала бурно и сърдечно голѣмия пивинистъ, заставяйки го по този начинъ да изпълни нѣкои отъ номерата на програмата по 34 пѣти.

Общо презъ изтеклата година напусна болницата. Збогувахъ се съ придружаващия ме лекаръ, благодарихъ му и напуснахъ Варненската държавна болница.

Вънъ живота продължаваше да тече по обикновения си пѣтица. Никой не подозираше че всѣки моментъ нашето здраве е изложено на хиляди опасности и изненади.

Дим. Аджемовъ

на въ Варна сж били настанени отъ инспекцията на труда 10561 безработни. На тяхъ сж платени 941 680 лв.

НАСТОЯТЕЛСТВОТО на Варненското питейно-продавско сдружение покана всѣки питейно-продавецъ отъ гр. Варна и околността, членове на сдружението, които до 28 декемврий 1936 г. сж упражнявали професията, да се явятъ заедно съ патента си за II полугодие на 1936 г. въ дружественната канцелария отъ 10 т. м. насетне, за да се снабдятъ съ нужното удостоверение, което е необходимо при снабдяването имъ съ разрешително за търговане съгласно наредба законъ за уреждане на вътрешната търговия. Сжщо и ония питейно-продавци, които сж се снабдили съ патентъ наново отъ 1 януарий т. г., да се явятъ въ канцеларията, за да имъ се даде нужното упътване за получаване разрешително.

1—2 Настоятелството на Варненското професионално кафеджийско сдружение съобщава на всѣки ония господа, които възнамеряватъ да отворятъ кафе, преди да направятъ каквито и да сж постъпки, да се отнесатъ къмъ канцеларията му, която се помещава на ул. „Прѣславска“, 30 при Лъаното дво Варна.

ВСИЧКИ кафеджии, които до 28 декемврий 1936 г. сж упражнявали професията,

Една похвала

Учителскиятъ съветъ и родителско-учителскиятъ комитетъ при Провадийската прогимназия изказватъ сърдечна благодарност на управителния съветъ на фабрика „Ленъ“ въ гр. Провадия за отпуснатъ 350 мот. ра разни оксфорти и др. платове за раздаване на беднитъ ученици въ гр. Провадия и 2000 лв. за сутрешнитъ закуски на сжщитъ.

Благодарятъ сърдечно и на управата на П. Банка въ градъ Провадия за допущане 150 бедни ученици на безплатно къпане въ банята на банката за презъ цѣлата година.

Хвала на такива благодетели, които въ дни на тежка криза и нужда доброволно и драговошно даватъ своята помощ.

да се явятъ заедно съ патента си отъ II полугодие 1936 г. въ дружественната канцелария отъ 10 т. м. насетне, за да се снабдятъ съ нужното удостоверение, което ще е необходимо при снабдяването имъ съ разрешително за правотърговане.

1—2 Варненски народенъ театръ ще представи днесъ недѣля вечерта играната съ голѣмъ успѣхъ историческа пиеса „Царъ Мурадъ Мари думаше“. Музика, пѣсни и ансамблови оркестрални балети. Цени популярни отъ 6—25 лв.

Дежурекъ фондовъ лѣкаръ на 7 II 1937 г. (недѣля) Д-ръ Богомила Бристова ул. „Кр. Мирски“ № 13 — само болни съ работнически книжки.

Въ полицеското коменданство сж донесени единъ чифтъ

Къде бе приятелю?

— Отивамъ при БАЙ ПЕТКО

да се окъпя въ банята му

„Р. Юрданъ“

на ул. „Дим. Станчевъ“.

— Той е отъ ония, който мисли за всѣки, а никой не мисли за него.

Банята му е съ две отѣления. Къпе жени и мъже, дѣлникъ и празникъ,

и вечеръ до 10 часа.

1 — 2176 — 5

мъжки галоши, единъ чифтъ мъжки ръжвеци и една машинка за точене на ножчета за самобръсначки. Който ги е загубилъ да с яви и си ги получи.

Дежурни аптеки: Ф Георгиевъ — „Царъ Борисъ“, Н. Станчевъ — ул. „Вѣйнишка“, Общинската — ул. Владиславъ Б. Спасовъ — ул. Владиславъ.

ГОСПОЖИЦИ, кажете на Вашитъ приятели и кавалери, че най-приятно ще прекаратъ времето си въ ТАНЦИ всѣка сжбота и недѣля вечеръ въ салонъ на Ресторантъ ЕВРОПА — Варна Входъ свободенъ. 10

ОЧИЛА всѣки видове най-евтино при БАЛАНОВСКИ — „6 септемврий“ 5. — Помпадуръ. 1-271-6

ВЕСТНИЦИ на кинотрамъ, въ неограничено количество ще намерите винаги въ агенция „СТРЕЛА“ Варна

516 „Тайната на Петербургския джалантинъ“

ра. Следъ малко нѣколко мъже последваха сжщата Татарчето деде уговорения знакъ и графъ Муркази заедно съ хората си последваха нощнитъ скитници.

Тъ видѣха, че въ улица Георгиевска се бѣха събрали още хора, които сж присѣдналихъ къмъ тяхъ.

Нощнитъ ижтници се спрѣхъ предъ едно осамотено голѣмо здание.

Графъ Муркази и хората му се скриха задъ едни камани, и чакаха да видятъ, какво ще стане тукъ.

Отъ скривалището си забелѣзяха тѣ, че нощнитъ скитници си туриха маски на лицата и едина отъ тяхъ една червена перушка и червена брада. Последния имаше само едно око.

Сегъ Грегоръ Муркази бѣ сигуренъ на работата си.

Сърдечето му тупаше тъй силно, щото искаше да се прѣсне отъ вълнение и солдатитъ му се намираха въ сжщото това положение. Тъ искаха да се хвърлятъ като звѣрове на проклетата банда, но единъ знакъ отъ графа ги задържа. Престъпниците отвориго посрѣдствомъ една желѣзна пѣтна врата и навлѣзоха като роякъ отъ пчели вътре.

Когато престъпниците се изгубиха въ къщата, графътъ окръжи съ солдатитъ си къщата.

— Не убивайте никого! — заповѣда той съ строгъ гласъ. — Вие имате въжета при себе си! Свържете нехранимайковцитъ, за да се предадатъ на правосъдието. Звъзмете всѣкиятъ изходи на къщата. Ти Лангеръ ще дойдешъ съ менъ въ къщата, — и Вий — той погиза на четирма солдати — щл ни последватъ!

Библиотека „Варненски новини“

513

Сама изоставена лежеше младата майка съ детенцето си въ единъ жгълъ на шхтата.

Следъ нѣколко време Сандоръ се промъкна, за да види съпругата си.

Каква трогателна къртина се представи предъ очитъ му! На оскъдното легло спеше милата, блѣдна майка, притиснала детенцето на гърдитъ си.

— Жалѣлъ бихъ въ злато да те погоя, прошепна Сандоръ съ единъ изпълненъ отъ скърбъ погледъ ангелската си жена, а не мога да ти набавя единъ креватъ.

Той не смѣеше да целуне Роза, отъ страхъ да не наруши спокойствието й.

Полека той се върна назадъ и отиде на работа, надзирателя не забелѣза Сандоровото отсъствие.

Измежду женитъ (рудничаркитъ) намираще се една жена—една убийца.

Тази жена бѣше много красива и правеше удоволствието на всѣки надзиратели, та по тези именно причина всѣкиятъ надзиратели я обичаха и държаха страната й.

Тази убийца почувства състрадание къмъ младата майка.

Тя се реши и открадна отъ едина надзирателъ едно парче бѣлъ хлѣбъ, отъ другъ масло, отъ трети месо и отъ тѣзи нѣща приготви на слабата майка една добра супа.

Роза не знаеше какво бѣше миналото на тази жена и тя изяде супата съ алетитъ.

Сандоръ целуна ржката на убийцата, той й бѣше много признателенъ и благодаренъ за супата, която може би избави живота на обичната му жена.

ВАРНЕНСКИ НОВИНИ

Руската трагедия

продължение от 1-ва страница

сия би се появило едно ново, криво море.

И след октомврийската революция Русия не се умори. Разни идеи лагери продължаваха да си пускат кръв. Кронщадт, Украйна, Крим — мърта, каквото си дадохме първа среща представителите на две идеи — безвластие и безвластие — безвластие и безвластие. Болшевиците победи Кронщадтските моряци се окъпаха за последен път в една стрелотина по своите размири крива баня.

„Битро Масно“ с мъжа пре-хвърли границите на своята „мат родна“, а останалите недоволници се поселиха в затворите и из снѣжните си-бирски тайги. По късно в ус-покоеното наглед политичес-ко море се появила опозицио-нитѣ вълни. Лѣвата („троц-кистската“) опозиция завърши много безславно. Каменев, Зиновиев и другарите им бѣха разстреляни като бандити, предатели, шпиони. Дойде ред и на дѣсната опозиция. Нови-тѣ 13 смъртни присъди се из-пълниха. Редкѣ и Соколни-ковъ вѣзвѣха въ затвора като вредители, убийци и предате-ли. Кой е правъ, кой е кривъ? Всички сж прави, виновен е само руският народъ, че мѣл-чи и търпи, когато най-про-свѣтителитѣ му синове се взим-но избиватъ.

Диктатурата е заключила сѣ своя тежка кувфаръ всички уста. Никой не се осмѣлява да се изправи и да викне:

— Не мога да мѣлча! Така не бива по-вече да продължа-ва. Щом всички едновременно приятели на Илич днес сж обявени за предатели, то ка-кво остана отъ болшевиизма?

Предъ новитѣ кърви рабски мѣлчетѣ писатели, журналисти и професори. Мѣлчетѣ за да не ги последватъ участъ на последнитѣ „вредители“. Има-ше единъ члвѣкъ, който не би мѣлчалъ и не би се стра-хувалъ за главата си, но и той отъ нѣколко месеци е мър-тъвъ. Нѣма го славниятъ Го-рки. Горки е мъртъвъ. Горки е прахъ и не може да се ви-дне отъ гроба си, иначе той още единъ път би извикалъ:

— Ние имаме дивашката при-вичка да изключваме хората на върха на славата и следъ нѣ-колко време да ги захвърляме отъ тамъ въ праха и мръсотии-тѣ. Не трѣбва да забравяме, че ние не сме толкова богати на хорѣ, за да ги унищожаваме и да отблъскваме отъ себе си хората, способни да ни пома-гатъ въ нашето трудно дѣло.

Когато Горки — съвестта на своето време, бѣше живъ, джелатитѣ не смѣха да поси-чатъ своитѣ жертви така скри-то и групово. Но умрѣ човѣ-кътъ Горки и... разстреляни бѣха Каменевъ, Зиновиевъ, Евдокимовъ и др. Свидетели сме и на нови 13 разстрелва-ния. А сега, научаваме се били задържани Бухаринъ и адво-цата на Ленина — Крупская Нима и тя е контра револю-ционерка?

Една черна сѣдба внесе надъ безкрайната страна. Ед-на дива политическа отмири-телност се разхожда отъ ши-рокитѣ степи до снѣжнитѣ тай-ги. Въ царска Русия бѣше, въ съветска Русия разстрелва-та. Една безконечна трагедия на единъ великъ славянски на-родъ!..

Дръ Стокманъ

Правителственитѣ войски съобщаватъ, че отблъснали победоносно нападенията

срещу Малага. а ген. Куепо де Лано съобщава за бързо настъпление. — Националиститѣ достигли до Фуенхирола. — Военнитѣ пароходи на ген. Франко обстрелватъ усилено Малага и другитѣ крайбрежни селища

Малага 6. Дописни кѣтъ на Агенция Хавасъ съобщава:

— Въ всички сектори на Малага се развиватъ голѣми военни действия, особено въ сектора на Марбела.

Правителственитѣ войски се съпротивляватъ победоносно и минаватъ до ри въ контра нападения, като нанасятъ на против-ника тежки загуби.

Бунтовническитѣ кръс-тосвачи „Алмиранте Сер-вера“ и „Кангрияс“ про-дължаватъ да обстрелватъ крайбрежието на Малага и Алмерия, но бѣха прого-нени отъ правителствени самолети, които, отъ своя страна, бомбардираха гаритѣ на Бо дила и Рондо, кждето разрушиха напъл-но единъ влакъ съ воен-ни материали,

Параходитѣ на бунтовницѣтѣ обстрелваха кейоветѣ на Малага и нѣкоя крайбрежни села, като причиниха и изве-стенъ брой човѣшки жерзви.

Барселона 6. Тукашното ра-дио съобща:

— Бунтовницѣтѣ пред-приеха днесъ нѣколко на-падения въ сектора на рѣ-ката Тахо, главно въ сек-тора на Сиенъ Позуелосъ. Правителственитѣ войски оказватъ енергична съпро-тивя срещу тия нападения. Борбата е много ожесточе-на, като отъ време на вре-ме се идва до рѣкопашенъ бой. Бунтовницѣтѣ бѣха принудени да напуснатъ главнитѣ точки на съпро-тивата си. Пет националис-тически войници се пред-

ставиха въ правителстве-нитѣ линии.

Севиля 6. Въ речѣта си предъ радио Севиля, ген. Куепо де Лано заяви:

— Всички отряди на-предващи срещу, Мала-га продължаватъ настѣ-плението си.

Отрядѣтѣ, трѣгналъ отъ Марбела, напредна бързо следъ като победи голѣмата съпротива на противника на нѣколко километра отъ Марбела. Привечерь тоя отрядъ достигна до Фуенхирола който ще бжде превзетъ сигурно утре сутринта. Неприятелѣтѣ даде много убити и загуби значителни ко-личества военни материали.

Генералѣтѣ завърши: — Много съмъ доволенъ отъ постигнатитѣ днесъ резултати. Мога да кажа, че борбата за Малага ще се свърши наскоро.

Отблъснати нападения

на националиститѣ. Пленени военни материали

Мадридъ 7. Комитетѣтѣ на отбраната издаде следното слу-жебнѣ съобщение:

— Националиститѣ предпри-еха вчера три нападения — въ секторитѣ на Малага, Санъ Ма-ринъ и Хаенъ, обаче бѣха не-семи отблъснати, но правите-лственитѣ войски дори и на-преднаха съ нѣколко киломе-тра въ сектора на Хаенъ, като плениха и значително количе-ство ясенъ и материали.

ПОСЕТЕТЕ
МЕЖДУНАРОДНИЯ
МОСТРЕНЪ ПАНАИРЪ
ВЪ ВИАНА
отъ 7 до 14 мартъ 1937 година 13

Голубовъ докладва на м-ръ Красевски

София 7. Свои въ 6 часа следъ обѣдъ м-рътъ на Вътрешнитѣ работи г. Красевски прие на докладъ дирек-тора на полицията Голубовъ.

Г-нъ Голубовъ занимавъ м-рътъ съ нѣкои по-ложения въ закона за администрацията и поли-цията.

Доклада на директора на полицията трая до 9 часа.

Въздушнитѣ съобщения

Вина — Солунъ и Вина — Сушакъ
Вина 6. По силата на една спогодба, сключена между въздухоплавателни-тѣ власти на Австрия и Юго-славия, въздушнитѣ линии Вина — Бѣлградъ — Со-лунъ и Вина — Сушакъ ще бждатъ редовно об-служвани презъ тая година отъ търговскитѣ самолети на двѣтѣ страни.

София 7. Тази сутринъ откри заседанията си Висшия съветъ на Ма-кедоно-охридското опъ-ление. Единъ отъ гла-внитѣ въпроси съ които се занимава съвета е, въпроситѣ съ които ще се занимае конгреса и определяне датата на конгреса.

Голѣмата опасностъ

отъ наводнения въ Америка пре-минала. Шети за 9 милиарда
Ню Йоркъ 7. Вестницѣтѣ съ-общаватъ, че споредъ донесе-ния на властитѣ, голѣмата опасностъ отъ наводнения въ долинитѣ на рѣкитѣ Мисисипи и Охайо може вече да се счи-та за преминала.

По настоящемъ около единъ милионъ души сж безъ под-слонъ, а материалнитѣ щети отъ наводненията се изчисля-ватъ на кръгло 9 милиарда лева.

Предполага се, до две сед-мици водитѣ на приходлитѣ рѣки да се оттеглятъ

Изборитѣ въ Плевенска

и Ст. загорска областъ. Приготов-ленията.

Соф. 7 На 13 т. м. е последниятъ срокъ за за-веряване кандидатнитѣ листи за общинскитѣ из-бори въ Плевенска и Ст. загорска области.

И въ двѣтѣ области сж станали редица кон-ференции, съ участието околнитѣ управители и кметоветѣ, въ които сж уяснени постановлѣ-ния на избирателния законъ.

Новъ опитъ за превратъ

въ Гърция. Арестуванъ е артилерийския полковникъ Бакарджисъ, който стоялъ начело на една организа-ция за насилствено сваля-не днешното правител-ство на генералъ Метак-сасъ.

Извършени сж многоброй-ни арести. Повече сведения отъ атинскитѣ вестници не се даватъ.

Отъ 11 февруарий,
II безплатенъ КУРЪ
по бродерия на толя
материалъ Ражодѣне Атанасъ
Ц-тъ Борисъ 15. 13

Тържеството въ БИАД

Награденитѣ инженери и архитекти
София 7. Въ салона на БИАД днесъ се състоя тържество на което при-сѣтствуваха около 500 ин-женери и архитекти отъ цѣлата страна. Присѣт-стваха и м-ритѣ Ганевъ и Вѣлевъ.

Т у к ъ м-рътъ на Благоустройството г. Га-невъ раздаде орденитѣ на 25 архитекти и ин-женери на частна прак-тика, съ които ги награ-ждава Негово Величес-тво Царя за тѣхната по-лезна обществена дей-ностъ.

М-ръ Вѣлевъ поздрави награденитѣ.

Бѣжанцитѣ въ Америка

започватъ да се връщатъ въ до-лината на Охайо.

Ню Йоркъ 7. Новинитѣ за наводненията престанаха вече да заематъ първитѣ страници на вестницѣтѣ въ Съедине-нитѣ държави.

Бѣжанцитѣ започватъ вече да се завръщатъ тукъ тамъ по домоветѣ си въ долината на Охайо и да пристѣпватъ къмъ ра-бота, за да поправятъ и възстановяватъ домоветѣ си

Броятъ на жертвитѣ до тоя моментъ се из-числява на 404 души.

Въ Луисвилъ днесъ бѣ-ха извлечени изподъ ра-валинитѣ 4 нови трупа, а много други оставатъ все още затрупани подъ развалинитѣ на сгради-тѣ, разрушени отъ взри-вовѣ.

Общарботническо събрание

въ Варна. Речѣта на Хр. Пиръвъ
Тази сутринъ въ салона на Варн. околийски Работнически синдикатъ се състоя голѣмо общо работническо събрание. Присѣтствуваха всички ра-ботници отъ града и околията. Районния инспекторъ по ор-ганизирането на професитѣ Хр. Пиръвъ говори върху зна-чението и сжщността на ра-ботническитѣ организации.

Той между другото каза, че има три фактора въ свѣтъ първиятъ е природата, вториятъ — в третия капиталъ. Усилията на капитала и тру-да трѣбва да бждатъ въ хер-мония за да нѣма сътресения въ обществото. Тѣ рѣжа за рѣ-ка трѣбва да ратува въ съзвѣдането на национално-силната държава.

Районния инспекторъ говори-що за приложение на зако-на за колективнитѣ трудови договори и за участието на професионалиститѣ представитѣ ли въ бждещото управление на страната.

Речта на г. Пиръвъ бѣ из-слушана ней-внимателно и из-претена съ бурни рѣкоплекси-ния.

514 „Тайната на Петербургския джелатинъ“

Още сжщата нощъ детето се кръсти. Сандоръ самъ кръсти детенцето си, защото свещеникъ нѣ-маше, а графъ Таборъ стана кръстникъ на малкия. Сжщия получи името „Наказаникъ“.

Всички пленници присѣтствуваха на светото кръщение.

До сега не се бѣ случавало, да се роди нѣкой въ рудницата и за това всички обикнаха малкото детенце.

Съ насълзени очи Роза гледаше момченцето си. Въ нощъ и мракъ се е родило, нѣма ли да има то поне шастие то да види златното слнцѣ? Трѣб-ва ли то да оплаква младинитѣ си въ задушлива-та рудница? Не трѣбва ли то да види радости и веселия, каквито другитѣ деца изпитватъ?

Ахъ, когато Роза мислеше за малкото си момченце, сърдцето ѝ се кжсаше отъ скръзь.

Убийцата плачеше и нейното съжаление бѣ-ше искрено, защото излизаше отъ дълбочината на душата ѝ.

Тези жена хранеше разпалена страсть къмъ Сандоръ.

За да може да се доближи до него, тя пра-веше тѣзи услуги на майката. Когато малкиятъ Наказаникъ вземаше да плаче, убийцата го взема-ше на ръце и го носѣше, като му пѣеше.

На другия денъ Фелдоръ, убийцата, бѣше тъй непрепознатливъ да хвърли единъ любезенъ погледъ на графа Сандоръ. Единъ отъ надзирателитѣ, кой-то имаше безумна слабостъ къмъ убийцата, се хвър-ли като бѣсенъ върху Сандоръ, мекаръ че този бѣше съвсемъ невиненъ, загдето Фелдора хвърляше око на него и извика.

— Куче, азъ ще те науча, какъ трѣбва да си

Библиотека „Варненски новини“

515

туряшъ ржцетѣ въ джебъ! Азъ ще ти покаже, какъ се наказватъ тия, които сж лениви! Съвръжете кра-ката на това куче! — изрѣмжа той.

Двемата надзиратели изтичаха при този викъ на колега имъ и свързѣха нещастния графъ Сандоръ.

Отъ голѣма жестокостъ тѣ стегнаха вжжето толкозъ силно, штоо кръвта му тукъ тамъ почна да се спира и Сандоръ търпѣше неизказани болки.

Но той не мислѣше за болкитѣ, всичката му грижа бѣше за тѣй горешо обичаната му жена. А-о Роза узвѣше за новия срамъ, който бѣше понесълъ безъ в и н а, то тя би умрѣла отъ страхъ.

Той трѣбваше да употреби всичко възможно, за да попречи, да узнае, тя какво се е случило съ него.

ГЛАВА L.

Да нивѣе избавителя отъ Петербургъ

Всѣка нощъ графъ Григоръ Муркази съ него-витѣ хора лѣзѣха палата на Роздинъ.

Рубенъ, който бѣше слабъ и гѣвкавъ, се бѣ скрилъ задъ една вдлъбнатина и отъ своето мѣс-то можеше да наблюдава постоянно п лѣта на Роз-динъ.

Всрѣдъ полунощъ портата на палата се отво-ри, полѣка и презъ нея излезе една мъжка фигу-